

Amelia Earhart

Prima femeie pilot

Micii mei
EROI

Sigur uneori te gândești la ce ți-ar plăcea să faci când vei fi mare și te vezi ocupat să scrii povești, să îngrijești animalele, să cercetezi stelele... Cum te-ai simțit dacă ți s-ar spune că nu ești în stare să faci și cineva te-ar sili să-ți uiți visul, fără măcar să te lase să încerci? Sunt convinsă că te-ai supărat foarte tare. Dacă e așa, atunci semănăm. Eu am descoperit că lucrul care-mi place cel mai mult în viață este să zbor. Dar, pe vremea mea, cei mai mulți oameni considerau că a pilota un avion, ca multe alte lucruri, nu era o „treabă de fete“.

N-am dat niciodată atenție prostilor ăstora și mi-am văzut de drum. Mulțumită spiritului meu de aventură, tenacitatei și entuziasmului meu, am reușit să devin unul dintre cei mai importanți piloți din istorie.

Numele meu este Amelia Earhart.

Iată povestea mea.

Respect pentru M-am născut în anul 1897, într-o zi de vară, în câmpiiile aurii ale Kansasului, în Statele Unite ale Americii. Cum părinții mei nu aveau prea mulți bani, mi-am petrecut aproape toată copilăria la bunicii mei, care aveau o casă frumoasă în mijlocul lanurilor de grâu.

Când eram mică, toți se așteptau să mă joc cu păpușile, cum se credea că ar trebui să facă toate fetițele. Dar mie nu-mi plăceau păpușile. **Preferam să mă duc să prind broaște, să mă sui în copaci și să mă joc cu surioara mea Muriel.** Împreună ne petreceam ziua născocind aventuri palpitante. Câteodată, chiar prea palpitante.

- Amelia, ești sigură că vrei să te dai cu căruciorul pe asta?
- Sigur, nu-mi strica plăcerea! Lasă-mă să mă duc!
- Să știi că e foarte abruptă...
- Împinge tare, că vreau să mă dau repede!

Mă alegeam uneori cu câte o vânătaie, dar nu-mi păsa prea tare și încercam din nou.

Desi am petrecut mult mai puțin timp cu tatăl meu decât mi-aș fi dorit, el a fost întotdeauna pentru mine cea mai grozavă și mai fermecătoare persoană pe care am cunoscut-o. Îi plăcea să călătorească și **el a fost cel care mi-a insuflat pasiunea de a descoperi lumea și de a trăi o viață plină de aventuri.** De fiecare dată când se întorcea dintr-o călătorie îmi aducea câte o surpriză. Când aveam șapte ani, îmi amintesc că mi-a făcut un cadou minunat...

- Un glob pământesc!
- Uite, Amelia, noi suntem aici. Aici e Londra, asta e Africa și aici e India...
- Vreau să ajung în toate colțurile lumii, tată...
- Dacă îți dorești, vei reuși. Mă aștepț să primesc câte o ilustrată din toate locurile pe care le vei vizita!

Tata m-a îndemnat întotdeauna să mă străduiesc să obțin ceea ce îmi doresc.

